

HOOG SPEL

Thriller met komische aspecten in drie bedrijven

door

JAN DROOG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOOG SPEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN DROOG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mevrouw Olde Wrevelink - A.O.W.-ster in rolstoel.

Thérèse - haar inwonende ongetrouwde nicht, ongeveer 45 jaar, niet onaantrekkelijk.

Geert - huisvriend, ongeveer 50 jaar, vrijgezel; heeft oogje op Thérèse, is enigszins sullig.

Juffrouw Reinink - tussen de 40 en 50 jaar, haaibaai!

Christien - dienstmeisje, niet al te pienter.

Ben Sluwink - tuinman, gespleten persoonlijkheid, ongeveer 60 jaar.

Inspecteur Van Kienwijk - pienter, echte gezagsdrager, onbepaalde leeftijd.

Agent van Politie, Wapenaar - onbestemde leeftijd, kan dubbelrol zijn met Geert.

DECOR:

Huiskamer in het afgelegen landhuis van mevrouw Olde Wrevelink. Enigszins ouderwets, degelijk meubilair met in ieder geval een bank en een eettafel, een theetafeltje, televisie of radio, boekenkast. Linksvoor in de zijwand een deur die toegang geeft tot de gang en de buitendeur. Linksachter in de zijwand de deur van de slaapkamer van mevrouw Olde Wrevelink. Rechts in de zijwand een deur naar de keuken of een doorzichtige wand die het mogelijk maakt een schimmenspel in de keuken te creëren. In de achterwand een dubbele glazen (schuif)deur naar de tuin die gedeeltelijk zichtbaar is via een raam in de achterwand.

OPMERKING:

Mevrouw Olde Wrevelink zit in een rolstoel. Geadviseerd wordt het omgaan daarmee goed te oefenen.

MUZIKALE OMLIJSTING:

Zeer geschikt voor verschillende effecten zijn delen uit de Vierde Symphonie van Tsjaikovski.

DUUR:

Met muzikale omlijsting: ongeveer anderhalf uur.

OPMERKING:

In de scène met de koffers en de moordscène moet de spanning opgebouwd worden. Dit vereist een strakke regie.

EERSTE BEDRIJF

(huiskamer in het afgelegen landhuis van mevrouw Olde Wrevelink in bijvoorbeeld de Achterhoek. Het is ochtend, mevrouw Olde Wrevelink zit in de rolstoel aan de eettafel en Thérèse leest haar voor . Geert zit in een hoek de krant te lezen)

Olde Wrevelink: *(scherp)* Lees nou verder!

Thérèse: "Ze drong de tranen weg die haar in de keel welden. Ze wierp zich voor de graaf op de knieën en smeekte met door tranen verstikte stem: "Als gij mij liefhebt, ga dan heen. Ik zal nooit de uwe kunnen zijn. Het noodlot heeft zich tussen ons geplaatst. Voor onze liefde is geen toekomst. Toch zal ik u nimmer vergeten. Gij blijft in mijn hart! Vaarwel!! Dit zeggende zeeg ze ineen"..."

Olde Wrevelink: Wat een prachtige tekst, wat een taalgebruik. Als je dat vergelijkt met de teksten uit soapseries van de televisie. Daar spreken ze nauwelijks fatsoenlijk Nederlands, plat Amsterdams is in. Een uitzondering natuurlijk voor de nieuwslezers. Nee, dan dit boek! Daar kunnen ze nog heel wat van leren. Ga verder!

Thérèse: Volkomen verdwaasd stuurde de graaf zijn wagen het bospad op. Zijn slapen klopten. Zijn hart bonsde, zijn...

Olde Wrevelink: *(bits)* Thérèse!

Thérèse: *(onschuldig)* Ja, tante?

Olde Wrevelink: Je slaat weer een stuk over. Je kunt mij niet beduvelen, hoor. Ik ken "Verstrengelde harten" door en door. Eerst komt nog dat gedeelte waarin Isabella hem schreiend nawuift vanuit het dakvenster en...

Thérèse: O, er zijn twee bladzijden aan elkaar blijven plakken.

Olde Wrevelink: Wel merkwaardig, dat dat altijd gebeurt als jij voorleest. Als ik zelf lees, gebeurt dat nooit. Ik begrijp het wel: je hebt natuurlijk haast, omdat je vanmiddag zo nodig weer naar de stad moet. Je arme, invalide tante moet dan maar weer zichzelf zien te redden.

Thérèse: Maar ik dacht, dat u zich juist wat beter voelde. Als ik dat afmeet aan uw eetlust en zie wat u allemaal zoal naar binnen werkt...

Olde Wrevelink: O, gun je me soms m'n eten niet? Allemaal op dokters voorschrift. Ik moet wel voor m'n conditie. Jij zou er beter aan doen, wat meer op jezelf te letten. Met zo'n gezicht als dat van jou, kom je nooit meer aan de man!

Thérèse: Wat voor gezicht bedoelt u, tante?

Olde Wrevelink: Een gezicht als een oorworm! Zo stoot je alle mannen af. 't Is niet voor niks, dat er hier geen man over de vloer komt...

Thérèse: O nee? En Geert dan? *(Geert kijkt even op)*

Olde Wrevelink: *(gedempt)* Ik zei “man”.

Thérèse: *(verontwaardigd)* U wou toch niet zeggen, dat...

Olde Wrevelink: Ik wou niks zeggen, maar als jij met zo’n gezicht blijft rondlopen...

Thérèse: Dat gezicht heb ik al jaren en dat het er zo uitziet, komt door de aangename sfeer hier in huis.

Olde Wrevelink: O... bevat het mevrouw hier niet? *(Reinink komt binnen met stoffer en blik)* Je mag blij zijn, dat je tenminste nog een dak boven je hoofd hebt. Geen mens wil je anders hebben... *(Reinink slaat luidruchtig met de stoffer op het blik en kucht nadrukkelijk)* Wat ben jij plotseling verkouden geworden. Zeker weer op de hoek staan kletsen, hè?

Reinink: Is ‘t een wonder in dit tochtige hol. Een normaal mens mot hier wel verkouwe worden!

Olde Wrevelink: Ieder normaal mens zou blij zijn met zo’n werkhuis als jij hebt... Maar als je ‘t hier niet kan uithouden, kun je de eerste van de volgende maand vertrekken. Één telefoontje naar ‘t uitzendbureau en ik heb zo een nieuwe voor jou in de plaats! Tochtig hol, hoe durf je!!

Geert: *(ontactisch)* Ik lees hier net, dat je een premie kan krijgen van de overheid, als je je huis extra isoleert... Als u ‘t mij vraagt, hebt u die tochtige armen van de zeer eh zere armen van de tocht hier gekregen.

Olde Wrevelink: Maar ik vraag je niks... Wel leuke mensen hier in huis... Niemand die ook maar even... aandacht schenkt aan het feit, dat ik vanmorgen aan ‘t ontbijt niet lekker was.

Reinink: Geen wonder, als u voor ‘t naar bed gaan altijd een neutje neemt. Of is dat soms ook dokters voorschrift? Dan moet ik nodig es naar die dokter toe.

Olde Wrevelink: Ja, inderdaad. De dokter heeft me een glaasje voor het slapen gaan, voorgeschreven.

Reinink: Een glaasje, ja, maar geen jerry-can vol! *(Geert schiet in de lach, maar houdt zich na een vernietigende blik van Olde Wrevelink met moeite in)*

Olde Wrevelink: Toe maar, maak een ernstig zieke nog maar zieker met je insinuaties. Meegevoel en toewijding zijn woorden die in jouw woordenboek niet voorkomen.

Reinink: Als u ernstig ziek bent, ben ik de scheve toren van Pisa! *(Geert verbergt zijn lachen achter de krant. Thérèse kijkt geamuseerd toe, maar staat op en kijkt uit het raam)*

Olde Wrevelink: *(tegen Reinink)* Ga jij maar naar je keuken en was de ontbijtboel nou 'ns een keer behoorlijk af. En schiet alsjeblieft een beetje op!

Reinink: *(mompelend afgaand)* Ach mens, je hebt een bord voor je bleke

kop!

Olde Wrevelink: *(tegen Geert)* Wat zei ze daar? *(Geert haalt schouders op)*

Reinink: *(zich omkerend bij de deur)* Ik zei :”Ik was de borden altijd af in heet sop”. *(af naar keuken)*

Thérèse: *(naar boekenkast)* Zal ik dit andere boek van Charlotte van Bavel vanmiddag naar de bieb terugbrengen. Morgen is de datum verlopen.

Olde Wrevelink: Charlotte van Bavel? Wie is dat nou weer?

Thérèse: *(sarcastisch)* O, dat is de schrijfster van het boek waaruit ik u voorlees, misschien herinnert u zich dat nog, ‘t is toch uw lievelingsboek, “Verstrengelde harten”, weet u wel?

Olde Wrevelink: O die! Geef 'ns hier! *(pakt boek aan en bladert er in. Valt blad papier uit)* Wat is dat? Een gedicht? *(leest, spottend)*

De vlam der hartstocht verbrandt mijn hart

O, mijn geliefde, hoe verdraag ik de smart

Die... *(Geert komt erbij en schermt a.h.w. met Olde Wrevelink lachend 't blad af)*

Thérèse: *(rukt blad uit de handen van Olde Wrevelink)* Geef hier! Dat is van mij...!

Olde Wrevelink: Allemachtig. Nou zal je ‘t hebben. Mijn nichtje schrijft gedichten! We hebben een dichteres in huis en we hebben dat nooit geweten. Hoe vind je dat, Geert. Een onontdekt talent en dat loopt hier zo maar in ‘t wild rond. Thérèse, incognito! Wie had dat ooit kunnen denken! *(Geert reageert wijselijk niet)*

Thérèse: *(stotterend)* Eh, dat is eh uit een examenvertaling, nog van vroeger. Dat heb ik eh... eh.. opgeschreven en eh...

Olde Wrevelink: Ja, dat zal wel. Gebruikte jij toen ook al mijn postpapier? En wie is die geliefde? Of mogen we dat niet weten? Jij bemint dus in ‘t geheim? Nou die vent moet wel blind zijn, alsie jou...

Thérèse: *(kwaad wordend)* Zo kan-ie wel weer, tante. Als ‘t waar is wat u denkt, dan heb ik altijd nog een streepje vóór gehad bij u vergeleken. Als u ooit een minnaar zou hebben gehad, moet die niet alleen blind maar ook doof geweest zijn. *(gaat weer bij het raam staan)*

Olde Wrevelink: *(haalt schouders op)* Ach, weet jij veel!

Geert: Hier staat in de krant, dat je als je samenwoont, beschouwd wordt als gehuwd. Maar dan moet je wel een jaar samenwonen. Een hele vooruitgang, zou ik zeggen.

Olde Wrevelink: Daar zal jij dan wel geen voordeel van hebben.

Geert: Hoe bedoelt u?

Olde Wrevelink: Nou... eh... jij woont toch alleen!

Geert: *(kijkt naar Thérèse)* Maar je kan toch nooit weten. In de toekomst

kan ik er misschien ook gebruik van maken.

Olde Wrevelink: Dan moet die toekomst wel heel erg dichtbij zijn. Je bent bepaald niet de jongste meer.

Geert: Dat is juist een voordeel. Als je op louvere treeftij eh ouwere leeftijd trouwt, weeg je dat meestal.. eh... doe je dat meestal wel overwogen.. Nietwaar, Thérèse?

Thérèse: Ik zou er in ieder geval heel erg goed en heel erg lang over nadenken.

Olde Wrevelink: *(kijkend naar het vloerkleed)* Hè bah! Nou ligt er weer as op de vloer. *(tegen Geert)* Dat je rookt vind ik al erg genoeg, maar dan moet je m'n huis niet ook nog 'ns bevuilen. Als jij ooit zal trouwen, moet je dat maar doen met een interieur-hygiëniste.

Geert: Ik ruim 't wel even op. *(staat op)*

Olde Wrevelink: Nee, laat dat maar, daar hebben we Christien voor. Waar zit die meid nou eigenlijk. Ik heb er de hele dag nog niet gezien. Dat personeel van tegenwoordig. Alleen rechten en geen plichten.

Thérèse: U hebt haar toch gezegd, dat ze de auto moet wassen.

Olde Wrevelink: O ja, dat is waar ook. Dan moet Reinink het maar doen. Juffrouw Reinink! *(duurt even; roept harder)* Juffrouw Reinink.... die is geloof ik oostindisch doof...

Reinink: *(komt op en vraagt onschuldig)* Hadde u me nodig wille hebbe, mevrouw?

Olde Wrevelink: Ja, dat had ik. Ruim die astroep hier op.

Reinink: Ik denk der niet an. Dat is mijn werk niet. Daarover staat niks in m'n CAO. Dat is Christien der pakkie-an! Ik hoef geen meidenwerk te doen.

Olde Wrevelink: Dat kan wel zijn, maar die is de auto aan 't wassen en ze kan niet met de ene hand de auto wassen en met de andere de vloer vegen. Dus doe jij 't.

Reinink: *(mopperend af, zachtjes)* Ach mens, ik baal van je: je bent stom of niet goed snik!

Olde Wrevelink: Zei je wat, Reinink?

Reinink: Ja, ik zei: "Ik haal even stoffer en blik. *(af)*

Thérèse: Zal ik u nog verder voorlezen, tante? *(Reinink weer terug. Reinink hoort de volgende opmerking van Olde Wrevelink. Steekt daarop haar duim triomfantelijk omhoog en veegt luidruchtig zingend)*

Olde Wrevelink: O nee, dat hoeft niet. De aardigheid is er wel weer af; mijn dag is sowieso al verpest. Rij me maar naar m'n kamer. Daar kan ik tenminste gespaard blijven van insinuaties en ander commentaar. *(Thérèse doet dit; Reinink af; Geert gaat naar het venster en kijkt naar buiten; doet een beetje verdacht; probeert een glaasje in te schenken bij de kast. Schrikt. Als Thérèse terug is)*

Geert: Heb je zin een ommetje te maken? De schijn zont.. eh de zon schijnt zo lekker...

Thérèse: *(niet erg enthousiast)* Ach ja, dat wil ik wel; die sfeer hier in huis komt me zo langzamerhand de keel uit... *(gaan via de tuindeur naar buiten)*

Christien: *(via keukendeur binnen; ziet er vies uit)* Is ter niemand hier? Gut, wat ben ik moe en wat heb ik 't heet! *(veegt met poetslap over haar gezicht; gevolg :strepen;klopt aan bij de kamer van Olde Wrevelink)*

Olde Wrevelink: *(knorrig)* Ja, wie is daar?

Christien: Ik ben 't, mevrouw, Christien. De auto is klaar! *(Olde Wrevelink in deuropening)*

Olde Wrevelink: Dat zal waarachtig tijd worden, Je bent er een paar uur mee bezig geweest.

Christien: 't Was ook wel een klere klus hoor, mevrouw. Ik ben zowat afgepeigerd.

Olde Wrevelink: Dat komt, omdat je niet gewend bent te werken. En let een beetje op je woorden!

Christien: *(wil op de bank gaan zitten)* Effe me bene strekken!

Olde Wrevelink: *(gillend)* Niet gaan zitten met je vuile kleren. Je veruïneert m'n mooie bank. *(Christien schrikt en springt op, daarbij een vaasje van de tafel stotend)* Stomme griet, kijk toch 'ns wat je doet, daar gaat m'n mooie vaasje, nog een erfstuk van m'n grootmoeder. Kijk dan toch ook 'ns uit. 't Is al de derde keer in een paar weken, dat je wat kapot maakt.

Christien: *(geschrokken; staat schuldbewust te kijken)* O, o, neem me niet kwalijk. Het ging per ongeluk Dat was m'n bedoeling niet. Ik.. eeh *(raapt 't op)*

Olde Wrevelink: 't Zou er nog bij moeten komen, dat je 't opzettelijk deed..

Christien: *(huilend)* Ach mevrouw, ik ben.. eh.. ik ben ook mezelf niet. Ik zit in de problemen en eh.. ik weet niet wat ik moet beginnen. Ik eh.. heb.. ik ben...

Olde Wrevelink: *(er gaat haar een licht op)* Wat is er nou. Zeg 't maar. Heb je wat eh...

Christien: *(brullend)* Ja, ja, mevrouw, ik moet, ik moet een kind krijgen!

Olde Wrevelink: Wat? Een kind krijgen? Hoe komt dat, eh ik bedoel eh, sinds wanneer?

Christien: Sinds gisteren, mevrouw...

Olde Wrevelink: Wat sinds gisteren? Je bent toch niet zwanger. sinds gisteren? Hoe is dat eh...

Christien: Ik ben gisteren naar de dokter geweest, mevrouw.

Olde Wrevelink: Ja, maar die heeft je toch niet zwanger gemaakt.

Christien: Nee, mevrouw, natuurlijk niet. Eh, mijn vriend heeft dat gedaan.

Olde Wrevelink: Toch niet in z'n eentje, nietwaar? Ik neem aan, dat jij er ook bij was. En wie is die vriend dan wel, die met je naar bed geweest is?

Christien: Naar bed geweest?. Hoe bedoelt u, mevrouw, eh niemand is met me naar bed geweest.

Olde Wrevelink: Maar jullie zullen toch wel enige activiteit ontplooid moeten hebben, neem ik aan. Van niks doen krijg je over 't algemeen geen kind, voor zover mij bekend is.

Christien: We hebben in 't bos gewandeld.

Olde Wrevelink: En van een boswandeling krijg je tegenwoordig kinderen? Merkwaardig.

Christien: Nee, natuurlijk niet, mevrouw. We hebben.. we zijn.. eh..

Olde Wrevelink: Spaar me alsjeblieft de onsmakelijke details. Van wie heb je dat kind dan eigenlijk en wie is dan die vriend van je. Wat is 't voor een heerschap?

Christien: O, mevrouw, 't is geen heerschap, 't is een heel nette man. Hij is wel ouder dan ik en hij is zo handig. Alles maakt-ie. Olde Wrevelink: Dat wil ik graag geloven, maar toch niet alleen met z'n handen neem ik aan. . Woont-ie hier in 't dorp?

Christien: Even buiten het dorp, in de buurt van de molen, weet u wel.

Olde Wrevelink: Als 't dan een nette man is, moet-ie natuurlijk begrijpen, dat ie met je moet trouwen. Hij zal toch niet het bijbelwoord " gaat heen en vermenigvuldigt u " omdraaien, hoop ik voor je.. (*Christien kijkt alleen maar dom en zwijgt*) Dat ie na de vermenigvuldiging weggaat, en dat hij jou met het kind laat zitten.

Christien: O, nee, mevrouw, zoiets doet-ie vast niet. We hebben 't nog wel niet over trouwen gehad, maar ik weet zeker, dat hij mij niet in de steek laat.

Olde Wrevelink: Daar zullen we dan maar vanuit gaan.. Ik zal wel 'ns met hem praten en hem op zijn plicht wijzen. Vraag maar of-ie 'ns langskomt.

Christien: Goed, mevrouw (*af. Olde Wrevelink rijdt zichzelf de slaapkamer in; Thérèse en Geert komen pratend door de tuindeur op*)

Thérèse: Nou ik moet zeggen deze wandeling heeft me echt goed gedaan. Ik heb af en toe net een gevoel alsof ik stik hier in huis..

Geert: Ga hier dan ook weg. Dit is toch geen leven voor jou. Hier kun je toch nooit gelukkig worden bij die zopperkous en meurpot van eh, mopperpot en zeurkous van een tante. Ik zou hier beslist ook nooit zo vaak komen, als 't niet was om jou.. Ik kan je een beter leven bieden.

Niet het Paradijs op aarde, maar wel een goed leven, een leven van lust en eh van rust en liefde.

Thérèse: Ik weet, dat je dat wil, maar je vergeet steeds, dat daarvoor twee nodig zijn. Ik vind je een fantastisch fijne kerel en ik mag je ook heel erg graag. Ik zou je ook niet willen missen, maar als vriend. Je moet echt aanvaarden, dat ik niet met je kan trouwen. Dat zou ons beiden ongelukkig maken. Ik zou toch van je moeten houden en dat is nou eenmaal niet zo, tenminste niet op de manier die als een goede basis voor een huwelijk nodig is.

Geert: Maar dat zou toch op den duur kunnen komen.

Thérèse: O nee, daar geloof ik niet in. Het zou niet eerlijk zijn tegenover jou als ik 't zou doen.

Geert: Maar wat wil je dan. Je hele verdere leven afhankelijk blijven van een tante die nou niet bepaald de vriendelijkste is, zeker tegenover jou niet. Wil je dan nog langer al die beledigingen en karkas. . eh sarcastische opmerkingen blijven slikken, terwijl je een man kan krijgen die voor jou door 't vuur zou willen gaan.

Thérèse: Je weet, Geert, waarom ik hier voorlopig niet weg kan.. Van een bijstandsuitkering kan je nu eenmaal geen rare sprongen maken. Ik ben wel genoodzaakt om hier te blijven wonen, ook al omdat ik tante eigenlijk niet aan haar lot kan overlaten.

Geert: Ik heb je al vaker gezegd, dat ik je graag met steun zou willen gelden,.. eh met geld zou willen steunen.

Thérèse: Maar Geert, je denkt toch niet, dat ik dat ooit zou aannemen!

Geert: Ik zou niet weten waarom niet!

Thérèse: *(in de verte starend)* Ik heb een droom en ik voel, dat die nog wel eens werkelijkheid wordt. Ik kan het je niet uitleggen, 't is allemaal nog te vaag, maar geloof me nu maar.. Geert: *(haalt moedeloos de schouders op)* Ik geloof, dat ik maar weer 'ns ga. Maar Thérèse, beloof me dan, dat je er in ieder geval nog 'ns over zal nadenken. Groet je tante, ik denk, dat ze slaapt. Ik mag toch wel blijven hopen? *(Thérèse knikt; Geert af. Thérèse gaat naar het raam en staart naar buiten. Olde Wrevelink in rolstoel op en zegt in de deuropening)*

Olde Wrevelink: Zou je me niet 'ns helpen of is dat teveel gevraagd?

Thérèse: *(gemaakt vriendelijk)* O nee, zeker niet teveel gevraagd, tantetje, ik help u graag.

Olde Wrevelink: Je hebt mooi m'n pillen weer vergeten. Als ik niet zelf overal aan denk!

Thérèse: *(zoekt pillen. geeft tante één met glas water uit karaf)* U was toch aan 't rusten en ik wilde u niet storen. *(met een ondeugend lachje)* Ik weet heus wel, dat u aan de pil bent. *(Olde Wrevelink neemt met een vies gezicht de pil in; Thérèse gaat weer naar het raam)* Zeg,

tante, wat moeten die mannen daar? Er lopen al een tijdje mannen in dat stukje bos kennelijk naar iets te zoeken.

Olde Wrevelink: Hoe moet ik dat nou weten. Je vergeet zeker, dat ik volledig afgesloten ben van de buitenwereld en dat ik aan dit huis gekluisterd ben, omdat niemand de moeite neemt mij 'ns mee naar buiten te nemen.

Thérèse: Er lopen ook een paar agenten bij.

Reinink: *(de handen aan haar schort afwrijvend opgewonden naar binnen)* Weet u misschien, wat er met Christien aan de hand is; die loopt maar te janken als een loopse teef.

Olde Wrevelink: Ja, dat weet ik. Maar zou jij zo goed willen zijn je taalgebruik een beetje aan te passen aan je omgeving. Christien is zwanger. *(Thérèse draait zich verschrikt om)*

Reinink: Wàààt? Mot Christien een kind krijgen??

Olde Wrevelink: Daar komt 't wel op neer, als je zwanger bent.

Reinink: Christien zwanger. Hoe bestaat 't. En van wie dan wel?

Olde Wrevelink: Van één of andere man.

Reinink: Ja, dat begrijpt me neus ook. Maar wie is dat dan?

Olde Wrevelink: Ze zegt: iemand die ouder is dan zij. Wie 't is weet ik ook niet.

Thérèse: Och gut, dat arme kind.

Reinink: Arme kind? Ze zegge altijd, dat je er rijker van wordt.

Olde Wrevelink: Maar niet in haar positie.

Reinink: Maar nou ze eenmaal in positie is.. Wat moet ze nou?

Thérèse: Goeie vraag. Ik weet er geen antwoord op.

Reinink: *(zich wat herinnerend)* O dat zou ik bijna vergeten. Der zijn twee heren aan de deur; die willen u effe spreken. Ze zegge dat ze van de resersie zijn ; één is een politieagent.

Olde Wrevelink: Mensen van de politie? Voor mij? Ik heb anders niks op m'n geweten.

Reinink: Ze zeie, dat zij speciaal u mosten hebben, de vrouw des huizes, zeie ze..

Olde Wrevelink: Nou, laat ze dan maar binnen. Blijf jij er maar bij, Thérèse. Ik ben benieuwd wat ze moeten.

Reinink: *(laat Van Kienwijk en Agent binnen en blijft bij de deur staan)* Hier zijn de heren, mevrouw. *(Olde Wrevelink beduidt met handgebaar, dat Reinink moet verdwijnen; blijft zichtbaar voor publiek aan de deur luisteren)*

Van Kienwijk: Neemt u me niet kwalijk, dames, dat ik u zo maar kom lastigvallen. Mijn naam is Van Van Kienwijk. Ik ben van de Recherche en dit is agent Wapenaar die mij assisteert. Ik zou u even willen spreken. U bent toch mevrouw Olde Wrevelink, nietwaar?

Olde Wrevelink: Ja, dat klopt en dat is mijn nichtje Thérèse. Ik hoop niet, dat wij van één of ander misdrijf verdacht worden.

Van Kienwijk: O nee, helemaal niet. Ik wil u alleen even wat vragen stellen. Dat zal niet teveel van uw tijd vergen.

Olde Wrevelink: U vraagt maar, meneer Van Kootwijk.

Agent en Van Kienwijk: Van Kienwijk, mevrouw.

Olde Wrevelink: O juist ja. Maar gaat u toch zitten. (*Van Kienwijk doet dit; Agent blijft staan*)

Van Kienwijk: Dames, ik zou graag van u willen weten of u de laatste dagen misschien iets bijzonders is opgevallen in of om uw tuin en met name bij het stukje bosgebied. Mogelijk heeft u ook vreemde geluiden gehoord of verdachte personen gezien. Het zouden ook auto's kunnen zijn die daar wat hebben rondgereden en op de één of andere manier de aandacht trokken.

Olde Wrevelink: Nee, dat kan ik wel met zekerheid zeggen. Mij is tenminste niets opgevallen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto